

Atenție la „calul troian“!

„N-am visat în copilărie să iau armele pentru a reda Transilvania Ungariei“.

„Naționalismul românesc s-a opus adesea măsurilor privind restaurarea drepturilor minorității maghiare.“

„Un rol esențial în acest conflict a revenit organizației naționaliste Vatra Românească. Sub masca unei organizații culturale, este o mișcare puternic naționalistă, având o agendă comparabilă cu Garda de Fier a anilor '40 și cu securitatea lui Ceaușescu. ... Propaganda Vetrei reamintește, în unele aspecte, pe cea a lui Hitler împotriva evreilor. Ei spun că ma-

Europei, dl. Petre Roman simțind pe pielea sa intensitatea tirului.

2. Prin simplă comparație, românii par a fi înarmați pur și simplu cu... praștii. Gilceavă multă, certuri mărunte și zgomotoase, interpelări vlăguite, tone de hârtie și cerneală risipite prin fițuici care adesea nu trec nici măcar granițele județelor, ce să mai vorbim de ale țării.

Să ne mai mirăm atunci că străinătatea știe despre Transilvania doar atât cât îi spune... Ungaria?

Să ne mai scandalizăm atunci când, prin țări civilizate din Europa, oameni citiți își vorbesc de „Vatra Românească“ ca despre o organizație teroristă înfinit mai periculoasă decât cele din Orientul Mijlociu?

Pe deasupra, se mai fac și gafe infantile, inadmisibile, cum ar fi ideea Televiziunii de a reduce, comprima sau redistribui — nu ne este foarte clar — niște ore dedicate populației maghiare din România, exact când Europa și America se află cu microscopul pe noi, pentru a ne mai găsi eventual niscaiva hibe așezis totalitariste. Nu ne rămâne decât să sperăm că se va reveni rapid asupra acestei măsuri, ilogice și care poate avea un preț mult prea ridicat.

3. Dincolo de orice judecată de principiu, un lucru rămâne clar: Laszlo Tökes și-a dat, prin „Autobiografia“ sa, încă o dată arama pe față: a făcut care va să zică o revoluție pentru Ungaria și ne-o promite acum pe a doua, probabil pentru... România! Mulțumim frumos, dar ne temem de dînsul și cînd vine cu daruri.

Să fim bine înțeleși: sintem pentru toleranță și pace inter-etnică, credem fierbinte că învrăjbirea nu duce la nimic bun, dar de aici și pînă la a primi cal troian în cetate, este o distanță. De netrecut!

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

ghiarii contaminatează puritatea României; că trebuie epurată din țară; că aceasta este valabilă și pentru evrei, țigani și alte minorități. În martie pretindeau că au șapte milioane de membri români“.

... Dacă încă nu ați ghicit singuri autorul acestor „panseuri“, vi-l divulgăm noi: este pastorul Laszlo Tökes care se... mărturisește într-o carte tipărită la Editura Hodder & Stoughton, Anglia, intitulată sugestiv „Cu Dumnezeu pentru popor. Autobiografia lui Laszlo Tökes“. Ce concluzii putem, eventual, desprinde din rîndurile mai sus menționate?

1. Că propaganda ungară trage, în continuare, cu tunurile de mare calibru. Cărți scrise la cele mai bune edituri, cu pretenții de studii sociopolitice infailibile, lansate cu tam-tam publicistic, punînd întrebări „capitale“ și așteptînd, solicitînd imperativ răspunsuri tranșante. Tranșante știm noi pentru cine... Oricum, o probă a ofensivei propagandistice ungare, o adevărată lecție am zice, ne-au oferit-o și recente dezbateri din Consiliul

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 306

Joi, 7

februarie

1991

4 pagini

2 lei

Protest

Partidul Național Liberal protestează față de hotărîrea abuzivă și total nedemocratică a conducerii Radioteleviziunii Române de a suprima singura emisiune a opoziției „Puncte de vedere“, în care opoziția putea veni în fața națiunii, cu prezentarea punctelor lor de vedere, a programelor proprii alături de cele ideologice cit și alternativele economice și legislative.

Acum cînd România a garantat în fața Europei că vrea să se îndrepte spre adevărata democrație, cînd a arătat rolul determinant al opoziției, se iau aceste măsuri pur totalitare și comuniste, ce demonstrează de fapt înversul promisiunilor făcute în fața „Consiliului European“.

Totodată, Partidul Național Liberal protestează față de hotărîrea abuzivă de reducere a programelor în limbile maghiară și germană. Și această hotărîre vine în contradicție cu promisiunile primului ministru în fața „Consiliului European“.

Arătăm că aceste măsuri nedemocratice s-au luat numai după ce România a primit „Statutul de invitat special la Consiliul European“, din 1.02. 1991.

Partidul Național Liberal cere anularea acestor măsuri nedemocratice și menținerea promisiunilor făcute în fața Europei.

PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL SIBIU

Contralumină de ianuarie

Foto: Fred NUSS

IN PAGINA A II-A:

Banda de tilhari

Adevăratele „subtilități“ de la „Confecția“

Ca salariat al întreprinderii de confecții Sibiu cu o vechime de aproape 20 de ani, cunoscînd suficient de bine întreprinderea cu întreaga ei problematică, consider necesar să fac cunoscute adevăratele aspecte care au condus la declanșarea grevei de la I.C. Sibiu, despre care au scris, mai mult sau mai puțin eronat, ziarele sibiene.

Aveți cuvîntul

În urma Revoluției din decembrie 1989 a fost schimbat din funcția de director ing. Gîndilă Ioan, mai mult sub presiunea unui grup de persoane. În urma consultărilor Consiliului F.S.N. din întreprindere, a fost propusă ca director ing. Andre Otilia, venită în întreprindere în urmă cu 3 ani de la Satu Mare. Lucrînd în cadrul C.I.C., la biroul cooperare, dînsa nu era cunoscută de marea masă de oameni, deoarece prin natura muncii nu avea tangențe cu I.C. Sibiu. În acest ultim an care s-a scurs, avînd-o ca director, întreprinderea a înregistrat rezultate mult inferioare anilor precedenți, care nu au justificare totală în

(continuare în pag. a II-a)

A. POPA

Se mișcă țărani...

O analiză lucidă a stărilor de lucruri din agricultură ne indică faptul că „revoluția în agricultură abia acum începe“. Argumentele sînt multe. S-a întîrziat nejustificat de mult adoptarea legii pămîntului. Cine are oare interes să distrugă acest sector vital al economiei românești? Țăranii, și din păcate nu doar ei, au trecut la împărțirea bunurilor C.A.P.-urilor, în special a animalelor. Majoritatea are dreptul să-și ia înapoi bunurile cu care au intrat în colectiv, inclusiv pămîntul. Împărțirea acestei averi colective se face însă, în foarte multe cazuri, fără nici o noimă. La din ea cine poate, cine are curajul(?) Și sînt destui. Să fim bine înțeleși: nu sintem pentru păstrarea C.A.P.-urilor. Știm cu toții că de „eficiență“ s-a dovedit a fi munca în aceste unități. Este de dorit însă ca împărțirea bunurilor acestor cooperative să se facă cinstit și ele să revină celor în drept, respectiv celor care au adus bunuri la înființarea lor, celor care au stropit cu sudoare pămîntul.

Dar să vedem faptele, așa cum ne-au fost prezentate de dl. Titus Dunăreanu, președintele Uniunii Județene a Cooperăției Agricole. „În data de 8. 01. 1991, în mod abuziv, Cristea Bucur, pensionar de stat (nr. 290) împreună cu Nicolae Prisca, salariat (nr. 292), Aurelia Nemes, membră C.A.P. (nr. 72) și Aurel Deac (nr. 114) au intrat în sectorul zootehnic al C.A.P. Tapu, luînd 4 cai, o căruță, un ham, lășind sectorul fără mijloace de aprovizionare cu furaje. Tot în acea zi, la C.A.P. Scorei, ferma Colun, Nicolae Roșca (80 ani) și fiul său Ioan, muncitor, au instigat cetățenii din

localitate și au împărțit în mod arbitrar 108 oi, ultimul mai însușindu-și și doi cai, totul făcîndu-se după bunul plac, fără nici o formă sau evidență. Mai mult decît atât, un grup de cetățeni au interzis Industriei Cărnii să ridice 73 capete tineret bovin pentru a fi sacrificate (bolnave TBC), animale ce nu pot face obiectul vînzării, sub pretextul că le vor lua ei. Cam în aceeași manieră s-a procedat la Păuca, Bogatu, Armeni și Broșteni, animalele fiind preluate fără nici o noimă, în contradicție cu prevederile Decretului-Lege 42/1990.

Recent, am asistat în satul Alămor la un alt mod de preluare a oilor din ferma zootehnică a C.A.P.-ului. După multe discuții, sâtenii au hotărît cite oi poate lua fiecare, dar în funcție de animalele cu care au intrat în C.A.P., urmînd ca celelalte să fie vîndute în funcție de numărul de norme prestate în unitate începînd cu anul 1985. Au mai hotărît, de asemenea, ca pămîntul să fie lucrat deoamdată tot în comun, urmînd ca ulterior, după trecerea la aplicarea Legii fondului funciar, să hotărască ce și cum va lucra fiecare.

Ing. Jeleru, de la Centrul de Semînte, originar din sat, ținea să le precizeze: „Cum veți lucra culturile de grîu și orz? Majoritatea dintre d-voastră nu o veți putea face singuri, fără sprijinul mecanizării. Cum veți face erbicidarea, chimizarea, celelalte tratamente? V-am pus aceste întrebări pentru a vă gîndi bine cum o să lucrați pămîntul, să găsiți cele mai bune

(continuare în pag. a II-a)

Dumitru MANIȚIU

Evenimentele din 13-15 iunie — noi dezvoltări (VI)

Și minerii pot fi de vină — admite majoritatea

Așa cum era de așteptat, descrierea făcută în cele două părți ale raportului, cea semnată de reprezentanții majorității și cea a minorității politice în comisie, evenimentelor din 14—15 iunie este contrastantă.

Versiunea majorității admite că în aceste zile au avut loc și numeroase acte reprobabile, că acțiunea minerilor de asigurare a pazei a degenerat într-o acțiune de pedepsire haotică, că liderii lor au pierdut controlul, unii antrenîndu-se în acțiunile punitive ale minerilor, că au existat și acțiuni de instigare din partea unor cetățeni, dar reține și mărturia, potrivit căreia unii mineri au protejat persoane maltratate de poliști sau de alți cetățeni, pentru a conchide că cele mai multe și mai violente acțiuni represive au fost săvîrșite de grupuri de mineri, victimele fiind locuitori ai Capitalei, bănuți de a fi participat la acțiunile agresive din ziua anterioară, studenți, romi, suspecți de a se ocupa cu specula și orice protestatar împotriva acțiunilor întreprinse de grupurile sus-menționate.

Documentul majorității subliniază că la aceste acțiuni reprobabile s-a ajuns prin succesiunea evenimentelor din primele ore ale zilei de 14 iunie cînd, în pofida acțiunii armatei de dispersare a grupurilor ce atacaseră sediile unor insti-

tuții, mai rămăseseră totuși mici grupuri de protestatari în diferite puncte din preajma Pieței Universității.

Această parte a raportului mai consemnează în continuare:

Acțiunile punitive împotriva romilor nu au avut la bază criteriul rasial, pentru că și persoane din alte categorii de populație care practicau specula au fost supuse aceluiași tratament.

Comisia dispune de mărturii și dovezi, potrivit cărora sediile P.N.T.-c.d. și P.N.L., localurile Universității și Institutului de Arhitectură au fost devastate înainte de sosirea minerilor la București de grupuri rămase neidentificate.

În legătură cu toate aceste fapte, organele în drept efectuează cercetări, urmărirea penală fiind însă îngreunată de insuficiența informațiilor oferite de persoanele juridice păgubite, precum și datorită complexității cauzelor. Semnificativ din acest punct de vedere este că la Universitatea București, de exemplu, inventarierea bunurilor existente a fost făcută, ultima oară, în urmă cu zece ani.

Din investigațiile făcute de Comisie reiese că grupurile de mineri au acționat sub conducerea unor lideri proprii. Diversi cetățeni ai Capitalei, s-au alăturat grupurilor de mineri, încurajînd pe cei mai agresivi. Nu s-a putut stabili că persoane oficiale sau membri ai fostei securități au condus gru-

(continuare în pag. a III-a)

Î.P.S. dr. Antonie Plămădeală, mitropolitul Ardealului:

După 50 de ani, o emoționantă întâlnire cu satul meu natal

Așa cum vă spuneam, manifestările din Basarabia, prilejuate de împlinirea a 141 de ani de nemurire a Luceafărului poeziei românești, a cărui zi de naștere — 15 ianuarie — a devenit Ziua Națională a Republicii Moldova, au continuat cu o sesiune de comunicări la Academia de Științe a Moldovei. Aici am vorbit despre primele exegeze eminesciene din secolul XIX, apoi sub genericul „Unde ești copilărie cu pădurea ta cu tot” am făcut o evocare a satului basarabean, a satului în care m-am născut — Stolniceni — pe care nu-l mai văzusem de o jumătate de secol.

Tot cu acel prilej am făcut o vizită în satul natal, însoțit de arhiepiscopul Chișinăului, Vladimir, și de toată suita lui. Am văzut casa în care m-am născut, biserica, școala. Am găsit chiar clasa în care am făcut cursul primar. Lângă ea s-a construit o

școală mare, cu etaje, și cu sute de copii. Peste patru sute de copii s-au adunat în sala de festivități, unde am avut o întâlnire de aproape două ore, întâlnire centrată mai ales pe istoria patriei. Și am constatat cu bucurie că la toate întrebările legate de originea și formarea poporului român, de Traian și Decebal, erau foarte bine informați și au dat răspunsuri corecte. Apoi i-am adus pe locurile de unde sint eu, satul Stolniceni, mai apoi pe malul Cogilnicului și îndată mi-au spus că Kogălniceanu trebuie să fie de pe aici. Dar ce localitate mai e pe aproape? Lăpușna. De aici trebuie să fie Lăpușeanu, domnitorul Moldovei... La un moment dat, nu știu cum a venit vorba de limba moldovenească și am zis, copii, eu sint de aici din sat, deci eu vorbesc moldovenește, dar să știți că fiind mitropolitul Ardealului — știau unde e Transilvania, știau totul —

eu vorbesc și românește. Voi mă înțelegeți? Da! Ei, bine, să știți că aceasta e limba română. Acest moment a fost frumos, erau de față și profesorii ce priveau parcă cu puțină teamă, în jur, se vor fi gândit, probabil, la inspectorii ruși. Eu n-am avut rețineri de a afirma pe românește totul. Lucru la fel de emoționant a fost și atunci când copiii au fost întrebați: Dar o rugăciune știți voi? Știm, au răspuns și au recitat în cor Tatăl nostru, fără nici un fel de greșală, în cea mai frumoasă limbă românească. Cum spuneam, a fost un moment sufletesc înălțător acela al întâlnirii, cu o copilărie care a rămas aceeași. În general, atmosfera mi s-a părut pozitivă, românească, curată, cu toate că se simțea că deasupra capetelor lor planează această amenințare rusească, de care ei nu se sfiesc să vorbească. A consemnat I.O.N.

Adevăratele „subtilități”

(urmăre din pag. 1)

reducerea săptămânii de lucru. Am avut comenzi externe suficiente, încheiate încă din 1989, cu materia primă în fabrică, pe care le-a cedat cu multă ușurință altor fabrici pe motiv că nu am avea capacitate. De exemplu: paltoane și costume (Austria) la I.C. Oradea; impermeabile bărbați (U.R.S.S.) la I. C. Cluj-Napoca; paltoane (Austria) la F.C.T. București, alte comenzi și contracte transferate integral la I. C. Baia de Arieș și Tg. Mureș. De neînțeles este faptul că, concomitent, s-au desființat 4 formații de lucru, care ar fi putut prelucra o parte din aceste comenzi. Tot în 1990 oamenii nu și-au realizat salariile. De ce? Discontinuități în lansarea comenzilor, lipsuri în organizarea producției, intreruperi, lipsă totală de informare a personalului cu derularea comenzilor. Tendința a fost realizarea unui singur schimb de producție, după cum s-a exprimat d-na Indre.

Tot în anul care a trecut, d-na Indre a efectuat numeroase deplasări în Germania și Franța pentru perfectarea viitoarelor societăți comerciale, actualele Sib. 1 și Sib. 2. Înțelegerile făcute au generat pe bună dreptate nemulțumirile oamenilor: 70 la sută partea germană — 30 la sută partea română, respectiv 75 la sută partea franceză — 25 la sută partea română. „Avantajele” acestor clauze nu au fost explicate întregului personal, așa cum ar fi fost normal; ele au avut un caracter secret. De ce? În urma cunoașterii acestor aspecte și a altora, de către Departament, s-a hotărât înlăturarea d-nei Indre din funcția de director. Deci, prin faptele personale s-a autoeliminată și nu prin așezul „sabotaj” și complot din partea fostului director sau a altor persoane. Legat de realizările „superioare” ale anului trecut, în comparație cu anii precedenți fiind totul s-a desfășurat

„binișor”, se poate verifica în actele contabile beneficiul întreprinderii și stadiul realizării investițiilor începute cu ani în urmă.

Una din „marile realizări” ale anului 1990 a fost zugrăvirea casei scârilor din secția lină (care în 3 luni s-a exfoliat) și... zidirea caloriferelor în pereți, hale întregi nemaiavând încălzire. Iată de ce este frigul acela de care pomenesesc ziarele!

Dar să revenim la grevă. În urma înștiințării oficiale a doamnei Indre că nu mai este director la nici una din cele 3 societăți, a început campania de pregătire a grevei și de denigrare a celor trei ingineri numite de Departament, ca și a fostului director, acțiune al cărei vîrf l-a constituit d-l Șoroștineanu Nicolae, liderul sindicatului. De altfel, ne surprinde agitația care se face în jurul d-nei Ing. Badaș și a d-lui ing. Gîndilă calomniată ca fiind... nomenclaturistă, pe cînd doamna ing. Indre a fost multă ani membră a C.C. al P.C.R. și deputată M.A.N.

În lista de revendicări au fost stipulate mai multe probleme sociale ale muncitorilor și de schimbare a directorilor de la Sib. 1 și Sib. 2. În urma negocierilor și pe parcursul grevei au fost marginalizate problemele sociale, rămînd prioritar un singur punct: numirea cu orice preț a doamnei Indre ca directoare. Liderul sindicatului a promis oamenilor 50 la sută din cîștigul mediu pe perioada grevei. Din ce fond crede că se pot plăti acești bani, din beneficiu? În declanșarea și menținerea grevei nu tot personalul muncitor a fost de acord, dar s-a luat curentul electric, nefiind lăsați să lucreze de alți colegi interesați în crearea haosului. Iar propunerea ca oamenii să-și exprime opțiunea prin vot secret nu a fost acceptată de liderul sindicatului și d-na Indre, făcîndu-se în schimb niște liste.

Concluziile cred că se pot trage de la sine...

Se mișcă țaranii...

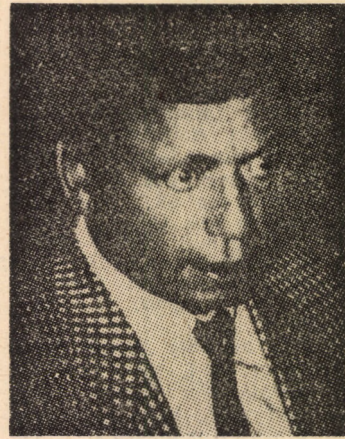
(urmăre din pag. 1)

soluții pentru ca aceasta să producă.

Aceleași întrebări și căutări le-am întâlnit și la o serie de alți agricultori, Intruniți într-o ședință la U.J.C.A. Majoritatea dintre ei sint îngrijorați de ce se întâmplă, dar mai ales de ce se va întâmpla în agricultură.

Indiferent de modul cum vor hotărî țaranii să-și lucreze pămîntul, important este ca el să producă. Pentru că există riscul ca în acest an pămîntul să nu fie lucrat și, ca atare, să nu avem ce mîncă. Și atunci vom apela la importuri? Va soluționa oare Lega Fondului Funciar problemele reale ale agriculturii? În această primă fază credem că nu. Deocamdată se vor ascuți doar contradicțiile.

Mulțumim, d-le Holtkamp!

Între oamenii de bine, care au acționat pentru ajutoarea copiilor aflați în su-

ferință în România, la loc de cinste se află d-l Bennis Holtkamp, directorul Fundației „World Children Foundation”, cu sediul în Enschede, Olanda. Prin strădania domniei sale au fost strînse și aduse la spitalul Sapoca, județul Buzău și la Școala pentru minori deficienți irecuperabili din Grădinari, județul Giurgiu importante cantități de ajutoare (paturi pentru spital, saltele, lenjerie, îmbrăcăminte, medicamente, echipamente medicale, detergenți etc.). De asemenea, Fundația a oferit unor bolnavi din Sibiu posibilitatea de a se trata în spitale din Olanda. Din datele pe care le deținem, în prezent fundația pregătește expedierea unui nou transport cu ajutoare.

Săli fără rezonanță

Cu toate inițiativele și subvențiile Ministerului Culturii se pare că, de la Revoluția din Decembrie 1989 încoace, faptele de cultură au intrat într-o eclipsă bizară și prelungită. Săliile caselor de cultură, cluburilor și căminelor culturale, ale expozițiilor și ale muzeelor nu au rezonanța de altădată cînd cei care intrau în ele deveneau ei înșiși factori de cultură. Au dispărut formațiile artistice, cenaclurile și cercurile de creație. Cu excepția marilor ansambluri se pare că majoritatea artiștilor au acum alte preocupări. Eliberate de fucantele instituții culturale nu mai au programe obligatorii de activitate, dar nici altfel de activități care să sensibilizeze oamenii în receptarea actualului cultural artistic. Discotecile și balurile sint singurele forme de petrecere a timpului liber al tinerilor. Directorii, instructorii și metodiștii nu mai fac „politică” faptului cultural. Unii

sint atrași de politica străzii, alții de politica partidului din care fac parte și prea puțini sint cei care se dovedesc a fi direcți interesați ori implicați în promovarea actualului real de cultură. Existența unor cercuri și cursuri tehnico-profesionale nu poate suplini absenteismul general al manifestărilor culturale. Ciudat este însă faptul că și atunci cînd se organizează un spectacol cu formațiile proprii, o audiere sau o expoziție interesantă interesul publicului este minor, deși reclama manifestărilor se face acum în mod sugestiv, convingător cu titluri și sume ce tentează deoseori. Dar, se pare că oamenii nu mai au apetit pentru cultură, pentru artă. Consemnăm în același timp și reversul medaliei, oamenii de cultură sint ei înșiși tot mai prezenți în viața politică. Asistăm, așadar, la un tablou descurajant. Cine și cînd îi va da viață?

Ioan VIDRIGHIN

Banda de țilhari

Spre sfîrșitul anului trecut, mai mulți cetățeni s-au adresat Poliției municipii Sibiu reclamînd că au fost victimele unor acte de agresiune, prin violență sustrăgîndu-le diferite bunuri (căciuli, sacoșe, bani etc.). Din declarațiile pîgubașilor organele de poliție au tras concluzia că este vorba de o bandă constituită din... puști, care opera la adăpostul nopții după una și aceeași schemă: banda punea ochii pe cite un ins izolat (erau recrutați îndeobște indivizi cu mers neobișnuit, abia ieșiți din... restaurant), căruia unul din bandă îi vira în ochi o lanternă, după care ceilalți atacau în forță, buzunăreau victima și dispăreau în întuneric. Totul, așadar, ca-ntr-un scenariu de film american...

După multe și deloc facile pînde, căutări și investigații, membrii bandei au mușcat din „momeală”, insul... „turnament” dotat cu o sacoșă deosebit de tentantă fiind un lucrător de poliție. Astfel s-a reușit, în noaptea de 16 spre 17 ianuarie a.c., în zona Gării mari, prinderea periculoasei bande formată din: Marius Bîsa, zis Bebe, în vîrstă de 14 ani (domiciliat în str. 9 Mai nr. 19, elev în clasa a 6-a a Grupului școlar nr. 5 din Craiova), omul cu... lanternă, Ioan Daniel Negru (18 ani, muncitor la Balanța I, domiciliat în str. 30 Decembrie nr. 4), durul bandei, fost boxer; Florin Valer Creța (16 ani,

elev în clasa a XI-a a Liceului ind. nr. 4, domiciliat în str. 9 Mai nr. 19) și Constantin Nucă, zis Rîmă (14 ani, a abandonat școala, domiciliat în str. Eroii Muncii nr. 5). Primele cercetări au stabilit că din luna septembrie a anului trecut, de cînd se constituiseră în bandă, țilharii aveau la activ peste zece atacuri asupra unor persoane cărora le-au creat

luni, că suferinzi n-au de ce să se mai teamă. O perioadă, cel puțin. Dar mult mai repede decît s-ar fi gîndit cineva, medicamentele s-au volatilizat și iată-ne, de citeva luni de zile, confrunțați cu o teribilă criză, mai ceva decît pe... „vremea tabloului”!

S-a spus că multe medicamente s-au aruncat pentru că aveau termenul de valabilitate depășit. De acord. Dar ce te faci cu medicamentele furate pur și simplu, zeci și zeci de bolnavi fiind frustrați de șansa de a-și refăce sănătatea? Iar cînd acest atentat incalificabil la sănătatea publică este comis de oameni în halate albe, gestul este incomparabil mai grav. Și ca să nu credeți că teoretizăm în van, iată ce a găsit zilele trecute poliția la domiciliul (str. Negoii nr. 54) numitelor Vioara Smit (56 ani, asistentă medicală la Dispensarul urban nr. 7) și Violeta Smit, asistentă medicală la Spitalul de pediatrie din Sibiu, mamă și fiică: medicamente și alimente în valoare de 35 119 lei, între care peste 1500 fiole cu insulină, peste 300 seringi, peste 450 fiole cu ser fiziologic, 5 cutii cu Vibramicin, alimente pentru sugari ș.a.m.d. Ce naște din pisică șoareci mîncîcă, numai că reproșabila faptă se numește furt calificat și se pedepsește exemplar. Cine are urechi de auzit... Rubrică întocmită de

Mircea BÎTU

Concert simfonic

Programul concertului simfonic de miine, 8 februarie, ora 18, susținut de Orchestra Filarmonicii de Stat din Sibiu în sala Teatrului cuprinde: Beethoven — W-

vertura „Coriolan”, M. Bartoldy — Concertul pentru vioară în mi minor și F. Schubert — Simfonia a V-a. Dirijor Florentina Mihăescu. Solist Cristina Anghelescu.

9,00
lit. 9,5
zilei. 1
tăți.
spiritua
Roman
luare):
visul!”
Ora
13,00
ră 13,1
le. 14,0
14,10
studio.
muzica.
universi
Tezco
Muzica
16,20 S
16,50 S
gărilor.
biectiv:
18,10 P
18,35
muzicii
13,00 P
dere. A
nul. 19
animate
tualități
nica
lui. 21.
măteca:
blond
negru”.
1972. P
țară. 22
ziunea
23,20 C
lume. 2
tăți. 0,0
amintiri

ci

SIBIU
„Karate
9: 11,30
și 19.
Artan
face ca
le 9; 11
și 19.
Tinere
„Gheața
rele 9;
și 19, i
15 „Ali
CISNA
roana d
le 11;

Chr

Se co
ța Adu
rale a
lantropic
— creșt
TIANA
vineri,
1991, or
Institutu
din Sib
tropoliei
Comur
avea oa
zentanți
CHRIST
Bucureș
na dî,
Chirilă,
Spitalul
curești,
asociație
a colab
care ne
organiza
lor
Sibiu.
Consil
ducere

me

(Meteor

Vreme
chisă, c
mult n
porar
Vinul
pînă la
sectorul
peratur
vor fi
tre —9
de, iar
me înt
de —1
de zăp
la Pălt
iar la
100 em

Evenimentele din 13-15 iunie - NOI DEZVĂLUIRI

(urmare din pag. 1)

puri de mineri la diferite sedii sau locuințe.

În privința unor mineri care au săvârșit sustrageri, cercetările sînt în curs.

Este semnificativ că liderii minerilor din Valea Jiului, audiați de Comisia de anchetă, s-au desolidarizat de acțiunile ilegale ale unor mineri și au cerut ca persoanele dovedite ca devastatori sau hoți „să fie judecate, inclusiv în fața lor”.

Dar nu numai — insistă minoritatea

În „Opinia separată”, semnată de reprezentanții minorității politice în Comisia de anchetă, se spune, între altele:

Din două declarații rezultă că aceștia (minerii — n.n.), erau conduși de cîteva persoane îmbrăcate în haine civile, una dintre acestea legitimându-se ca ofițer de poliție, iar alta fiind indicată ulterior de mineri ca reprezentant al F.S.N.

Folosind rîngi și securi, au spart ușiile Facultăților de Geografie-Geologie și de Chimie și au pătruns în clădire, unde nu li s-a opus nici o rezistență. Agresorii, utilizînd obiectele cu care erau înarmați, au lovit fără nici un fel de discernămint toate persoanele întîlnite, îndeosebi studenți, viața victimelor fiind pusă în primejdie prin aceea că loviturile au vizat zonele vitale ale corpului. În acest sens există certificate medicale și fotografii.

Clădirea a fost cercetată de la subsol pînă la pod, în căutarea de studenți, arme, muniții, droguri etc., ocazie cu care au fost sparte biblioteci, laboratoare, s-a distrus mobilier, aparatură, material didactic, cărți, reviste, dosare și alte categorii de obiecte.

În tot cursul zilelor de 14 și 15 iunie, în perimetrul Pieței Universității, numeroase persoane, îndeosebi studenți, au fost grav molestați fără nici un motiv, unele din victime fiind jefuite. Printre mineri s-au aflat persoane însărcinate să ridice actele de identitate ale celor bătuți.

După „tratamentul” aplicat de mineri, unele victime au continuat să fie lovite de unii polițiști sau civili.

Solicitările făcute organelor de poliție pentru apărarea cetățenilor împotriva agresorilor au rămas fără nici un rezultat.

În cursul aceleiași dimineți, la ora 8,30 un grup de cca 20 persoane îmbrăcate în haine de mineri și înarmate cu același gen de obiecte a pătruns în imobilul Rectoratului Universității și al Facultăților de Drept și Filozofie. Minerii au controlat clădirea și au plecat în jurul orei 9,00. După cîteva ore, însă, aceeași clădire a fost ocupată de cca 200 mineri, conduși de o persoană îmbrăcată în haine civile, căreia ei i se adresau cu termenul de „domnule inginer Cozma”. Ocupanții au ridicat de la sediul central al Ligii Studenților mașini de dactilografiat și fotocopiator, diverse aparate și documente.

În cursul nopții, de 14—15 iunie, precum și în ziua următoare, în jurul orei 17, clădirea Universității din Bd. Republicii nr. 13 a fost reocupată de noi valuri de sute de mineri, care au continuat să devasteze producînd mari pagube materiale. Și de această dată minerii au fost însoțiți de persoane îmbrăcate în haine civile, unele legitimându-se ca polițiști.

Devastarea unor sedii și locuințe

Admițînd că s-a pătruns fără drept în sediile unor partide politice, asociații și ale unor ziare de opoziție, ca și în locuințele d-lor Ion Rațiu și Corneliu Coposu, unde s-au produs distrugerii și sustrageri de bunuri, versiunea majorității mai reține între altele:

Inventarierea sediilor și domiciliilor în care s-a pătruns duce la concluzia că toate aparțin grupărilor sau persoanelor, bănuite că au venit o oarecare legătură cu producerea evenimentelor din 13 iunie 1990.

Cu ocazia pătrunderii în sediul central al P.N.T.-c.d. s-au găsit mai multe canistre cu benzină, seringi și fortifiante, precum și o stație de radio emisie recepție, în funcțiune, dar fără autorizație.

Printre mineri au acționat și persoane străine grupurilor respective, unele din acestea fiind identificate și trimise în judecată (7 persoane). De exemplu, la locuința d-lui Rațiu s-a constatat că Nicolae Ion, Dumitrescu Corneliu și Donciu Petre au pătruns fără drept, sustrăgînd 100 mii dolari, primii doi fiind foste cadre de poliție.

Versiunea minorității reține, la rîndul ei, că agresorii, înarmați cu rîngi, topoare și tîrnăcoape au intrat ilegal în unele sedii, maltratînd grav persoanele găsite în interiorul lor.

Documentul mai notează, între altele:

S-a spart casa de bani a P.N.T.-c.d., de unde s-au sustras sumele existente.

În mod surprinzător a fost descoperită o casă de bani încastrată într-un perete interior, care a fost tăiată după spargerea zidului cu un aparat de tăiere cu flacără.

În ceea ce privește proveniența aparatului, este evident că acesta nu fusese adus acolo de către minerii din Valea Jiului, iar spargerea casei de bani a fost executată de profesioniști.

În contextul evenimentelor petrecute în dimineața zilei de 14 iunie, menționăm prezența d-lui Gelu Voican Voiculescu, prim-vicepreședinte al Guvernului Provizoriu, la sediul central al P.N.T.-c.d., în jurul orei 8,30. Acesta nu a intervenit pentru oprirea vandalizării sediului.

Locuința d-lui Corneliu Coposu, președintele P.N.T.-c.d. a fost victima unei tentative de incendiere în ziua de 14 iunie în jurul orei 1,30 prin răspîndirea de benzină pe pereții exteriori ai casei. Numărul de înmatriculare a autoturismului Dacia cu care au sosit agresorii este cunoscut din relatările vecinilor.

La orele 9 și 10 au fost două încercări de pătrundere în locuință. La ora 1,00 a sosit un camion al cărui număr de înmatriculare este cunoscut din relatările vecinilor, un grup de 30 de indivizi îmbrăcați în tinută de mineri, înarmați cu rîngi și tîrnăcoape, care au spart ușa de fier de la intrare, au intrat în locuința pe care au demolat-o și jefuit-o, după care au plecat cu același camion cu care au venit.

Pînă în prezent, poliția și procuratura n-au identificat pe nici unul dintre agresorii sau proprietarii autoturismului și ai camionului cu care au sosit agresorii.

Locuința d-lui Rațiu, președintele U.M.R.L. și deputat P.N.T.-c.d. a fost violată, devastată și jefuită, au fost agresate persoanele aflate în locuință.

Pînă în prezent, Procuratura Militară din București a trimis în judecată trei inculpați — un lt. colonel, un plut. adjutant și un miner pentru sustragerea de bani și obiecte din locuința d-lui Ion Rațiu, restul persoanelor implicate nefiind identificate.

Dl. Radu Câmpeanu, președinte P.N.L., senator P.N.L. a fost avizat de mai multe telefoane anonime în dimineața zilei de 14 iunie că va fi vizitat de mineri și să plece de acasă. În urma acestor telefoane, a fost cerut ajutor militar, care a sosit imediat pentru asigurarea pazei locuinței.

Începînd de la ora 9,00—9,30 locuința a fost vizitată succesiv de 8 comandouri de mineri, care au venit să-l aresteze pe dl. Câmpeanu și au percheziționat casa. Datorită pazei militare, n-a dispărut nimic din locuință. Militarii au temperat grupurile de mineri spunînd „casa este sub administrația armatei, dl. și d-na Câmpeanu au plecat”.

Pînă în prezent poliția și procuratura n-au identificat nici o persoană care a participat la violarea domiciliului d-lui Câmpeanu.

În ziua de 14 iunie au fost atacate, devastate și jefuite mai multe locuințe ale romilor, locatarii fiind bătuți în mod brutal. Agresorii au fost grupuri îmbrăcate în tinute de mineri, în unele cazuri au ajuns la fața locului transportați în camioane. În cîteva cazuri, în momentul pătrunderii în locuință au fost însoțiți și de polițiști.

Un subofițer de poliție a declarat că în mod întîmplător a fost martor la o violare de domiciliu și a intrat în locuința respectivă în încercarea de a tempera violența agresorilor. Mărturia victimelor nu confirmă declarația lui.

Pînă în prezent, poliția și procuratura n-au identificat nici o persoană dintre agresorii sau dintre cei care ar fi indicat adresele grupurilor de agresivitate.

O persoană mai în vîrstă, care era grav bolnavă, a decedat în ziua de 14 iunie, după o vizită de acest gen. Comisia nu deține informații din care să rezulte o cauzalitate directă între deces și atacul locuinței în dimineața acestei zile.

Se fac vinovați: Ministerul de Interne și Poliția Capitalei, care nu au luat măsuri de pază și protecție adecvate la sediile formațiunilor politice; toți cei ce au acționat la devastarea și sustragerea de bunuri la sediile amintite, organele de Procuratură și Poliție, care, pînă în prezent, nu au putut identifica pe autorii acestor fărâdelegi, cu excepția a patru infractori.

Comisia a solicitat de mai multe ori ca organele abilitate să urgenteze elucidarea acestor probleme, dar fără rezultat.

Cazul „României libere”

Potrivit versiunii majorității, afirmația conducerii ziarului, conform căreia refuzul tipografilor de a scoate „România liberă” se datorează amenințărilor minerilor la adresa muncitorilor tipografi este nereală.

Sediul redacției nu a fost devastat, minerii nepătrunzînd acolo. În dimineața zilei de 14 iunie 1990, redacția a fost confruntată cu o demonstrație de protest a muncitorilor de la secția „Tipar” (în majoritate femei), care au pătruns în sediu și au molestat secretara. La ora 11,00, a apărut un grup de mineri, care, fără să dea dovadă de violență, a discutat, în prezența ofițerului Ministerului Apărării Naționale, Marincaș, cu dl.

Corneliu Vlad, redactor șef adjunct, cerîndu-i, prin ideul lor, Cămărășescu, pe un ton ultimativ, încetarea apariției ziarului. A doua zi, dl. prim-ministru Petre Roman a telefonat la redacție cerînd să apară ziarul, dar acesta nu a apărut decît pe 19 iunie 1990, deoarece muncitorii au refuzat să-l tipărească, în semn de protest față de linia politică a ziarului.

În versiunea minorității, ceea ce este numit „suprimarea temporară a libertății presei” este descris astfel:

În zilele de 14 și 15 iunie, mai mulți ziaristi și reporteri români și străini au fost împiedicați să-și exercite meseria lor, fiind agresate, în unele cazuri în mod brutal de grupuri de mineri.

Grupuri de mineri au devastat și distrus redacția ziarului Partidului Național Țărănesc — creștin și democrat „Dreptatea”. Ziarul n-a putut să apară cîteva zile.

Tot în cursul acestei zile, un grup de mineri a încercat să impună, prin amenințare, suprimarea ziarului independent „România liberă”, reușind aceasta pentru cîteva zile. Conducătorul grupului a fost Cămărășescu Nicolae, fost ofițer de securitate.

Neurmărirea penală a acestor persoane pune sub îndoială dorința reală de garantare a libertății presei.

Agresori, agresati și brutalități

Versiunea majorității admite ca deosebit de grave molestarea unor oameni nevinoși, ridicarea a numeroase persoane, fără nici o formalitate, de către mineri, menținerea lor ilegală la unități de poliție și jandarmerie, pe durate mergînd pînă la 6—7 zile, timp în care organele de procuratură nu au acționat.

La escaladarea violenței o contribuție importantă au adus-o injuriile aduse minerilor de unii cetățeni (cîrțițe, șobolani, barbari ș.a.), violențele exercitate asupra unora din ei (21 mineri răniți), ca și instigarea minerilor la acțiuni brutale.

La jandarmeria de la Măgurele și poliția de la Băneasa au fost duse 1021 de persoane, molestate pe parcursul drumului și ținute acolo în condiții ce lezau demnitatea umană. Din acestea, au fost arestate preventiv 182 de persoane, din care procuratura a trimis în judecată 77. Din acestea, 58 de inculpați au fost puși în libertate pe parcursul procesului, alte 21 de persoane, acuzate de infracțiuni mai grave (furt și deținere de armament), rămînînd în detenție preventivă. Un număr de 17 inculpați din cei 182 arestați inițial au fost scoși de sub urmărire penală după ce expertizele psihiatrice au constatat că aceștia nu au discernămintul faptelor săvîrșite.

Versiunea minorității arată că criteriile „de selecție” ale agresorilor au fost aprecierile lor subiective despre victime și se referă la mărturia, fotografiile și înregistrările video despre violențele de o brutalitate ieșită din comun a unor grupuri de mineri și muncitori.

Acest document acuză poliția că a acceptat colaborarea cu persoanele agresive, preluînd victimele, privînd majoritatea acestora de libertate peste 24 de ore, fără nici un act legal de reținere.

Versiunea minorității mai reține faptul că organele de poliție și procuratură nu au identificat pînă în prezent nici o persoană implicată în aceste acțiuni agresive.

Documentul majorității reține, dimpotrivă, că, în le-

gătură cu brutalitățile sau abuzurile săvîrșite de unele cadre de poliție în zilele de 13—15 iunie, precum și la locurile de deținere, s-au înregistrat 24 de sesizări pentru care cercetările sînt efectuate de Procuratura Militară.

Iarăși președintele

Referitor la acest subiect, versiunea majorității menționează, în esență, următoarele:

Acțiunile grupurilor de mineri au fost curmate ca urmare a intervențiilor organelor de stat, inclusiv a președintelui Ion Iliescu.

În legătură cu afirmația reiterată că președintele Ion Iliescu i-ar fi incitat pe mineri, în discursul rostit în dimineața zilei de 14 iunie în Piața Victoriei, la acte de violență împotriva populației bucureștene și că, în discursul din după-amiaza zilei de 15 iunie, le-ar fi mulțumit, trebuie spus că ne aflăm în fața unui act tendențios, vădit denigrator. În realitate, în dimineața zilei de 14 iunie, președintele Ion Iliescu a încercat să-i convingă pe mineri că sosirea lor este superfluă, iar ca urmare a reacției lor negative, le-a cerut să-și manifeste spiritul civic printr-o prezență rațională, lucidă și umană în Piața Universității.

Printr-o plasare similară în contextul crizei intervenite în ziua de 13 iunie trebuie analizat și discursul adresat de președintele Ion Iliescu în ziua de 15 iunie minerilor, cărora, pe de o parte, trebuia să le mulțumească pentru gestul lor de a veni în Capitală din inițiativă proprie, într-un moment dramatic, în sprijinul instituțiilor statului de drept și cărora, pe de altă parte, trebuia să le atragă în mod serios atenția în legătură cu respectarea legalității în restabilirea ordinii, ceea ce a și făcut cît se poate de limpede.

Versiunea minorității menționează că semnalul de plecare a minerilor s-a dat în seara zilei de 15, dar și că, în zilele de 14—17, din poziția ministrului apărării, au fost cazați în unitățile militare din Capitală 958 de mineri, care au primit hrană conform normelor militare, echipament constînd din salopete kaki, bocanci etc. și unele obiecte de igienă. Minerii au rămas în aceste zile în incinta unităților militare, plecînd spre casă abia în ziua de 17 iunie. Rămînera s-a făcut la sugestia d-lui N.S. Dumitru, care a motivat-o spunînd: „să vadă cum e situația”. La plecare, minerii au luat întregul echipament militar oferit de unitățile respective.

Comentînd același discurs de mulțumire adresat minerilor de președintele Iliescu, semnatarii „Opinie separată” consideră că, după ce populația Capitalei, opinia publică din țară și de peste hotare a luat cunoștință de atrocitățile, abuzurile, devastările și celelalte ilegalități săvîrșite de aceștia la București, ei a constituit o mare greșeală politică. Ulterior, televiziunile străine de pe întregul glob au asociat aceste cuvinte cu scene de vandalism și agresivitate violentă săvîrșite de mineri, adică au redat cuvintele de mulțumire pe fundalul scenelor de groază ce au fost filmate în zilele de 14—15 iunie 1990.

Dl. Iliescu a lăsat deschisă posibilitatea repetării venirii minerilor în Capitală, a amenințat indirect partidele de opoziție și pe oricine care are păreri contrare puterii instaurate la 20 mai 1990. (continuare în numărul următor)

